

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	5015000046
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015000046.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 19. februára 2016 o odvolaní odsúdeného N. D. v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. januára 2016, sp. zn. Ntc 46/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí)

rozsudok Krajského súdu Brno - pobočka Zlín, sp. zn. 61 T 7/2013, z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 2 To 59/2014, z 23. júna 2014, ktorým bol

N. D., nar. XY v S., trvale bytom S.,
Slovenská republika, štátny občan Slovenskej republiky, t. č. vo
väzbe v Ústave na výkon väzby v Žiline,

právoplatne uznaný v bode

ad 1/ - 6/ vinným zo zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky,

ad 1a/ - b/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky,

ad 2a/ - e/ z prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 357 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky,

ad 1c/, 2f/, ad 5/ - z prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky,

na skutkovom základe, že:

N. D. a R. Z. po tom, čo opustili začiatkom roka 2012 spoločne za to isté s odsúdeným Z. Z., nar. XY,

územie Slovenskej republiky, založil Z. Z. pre tieto účely právnickú osobu spoločnosť U., IČ: XY, so sídlom T., ulica N., zapísanú do obchodného registra dňa 05.03.2012, ktorej predmetom podnikania je výroba, obchod a služby neuvedené v prílohách 1 - 3 živnostenského zákona. Samotným Z. Z. bola táto spoločnosť a jej činnosť prezentovaná ako spoločnosť na vymáhanie pohľadávok, pričom pod záštitou tejto spoločnosti, ktorej názov v preklade znamená „E.“, Z. Z. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok preberal od rôznych veriteľov reálne i prinajmenšom sporné až fiktívne dlžné pohľadávky v rôznej výške, kde za účelom ich vymáhania, a to všetkými prostriedkami, bez ohľadu na majetkové a osobnostné práva reálnych či prinajmenšom sporných dlžníkov, organizoval najmenej od mája roku 2012 do svojho zadržania a vzatia do väzby v novembri 2012 na území T. kraja a jeho okolia, okrem opakovaného verbálneho nátlaku, sledovania a opakovaného kontaktovania týchto osôb, cieleného ničenia osobného majetku jednotlivých fyzických či právnických osôb, a to hlavne podpaľáčskymi útokmi na ich vozidlá a ďalší majetok v ich vlastníctve, streľbu na vozidlá a rodinné domy jednotlivých dotknutých osôb a tiež priame fyzické útoky na jednotlivých dlžníkov v úmysle dosiahnuť za každú cenu zaplatenie týchto pohľadávok. Pri týchto útokoch boli používané i nelegálne držané strelné zbrane a dochádzalo aj k neoprávnenému vstupu do nehnuteľností poškodených a ich rodinných príslušníkov. Sám Z. Z. sa týchto priamych útokov na zdravie a majetok poškodených takmer nikdy osobne nezúčastnil, s výnimkou osobného jednania s nimi, ktoré bolo vedené z jeho strany formálne, bez výslovných hrozieb a nátlaku, vrátane zabezpečovania nahrávok z týchto schôdzok, ale prakticky vždy z nich bola zrejma skrytá či v náznakoch prejavovaná hrozba tak, aby bola v poškodených vyvolaná obava a aby vyhovel nátlaku Z. a jeho spoločníkov. Fyzickým vykonávaním týchto konaní poveroval prakticky výhradne Z. Z. N. D. a R. Z., ktorí boli Z. Z. bezvýhradne podriadení a plnili bezvýhradne jeho pokyny a ktorí na pokyn Z. Z. tiež ďalej cielene z dôvodu prehľadu o dlžníkoch a z dôvodu ďalšieho nátlaku na nich zisťovali ich osobné a rodinné zvyklosti, trávenie voľného času, užívanie nehnuteľností a vozidiel, vrátane zisťovania registračných značiek ich vozidiel a kontaktovania rodinných príslušníkov poškodených. Z časti už za to odsúdený A. K., nar. XY a Q. D. sa zúčastňovali činnosti Z. Z. a jeho spoločníkov v niektorých dolu konkrétne podpísaných skutkoch, a to hlavne tým spôsobom, že hoci im bolo známe, aké metódy vrátane násilia a hrozby násilím pri vymáhaní pohľadávok používa Z. Z. a jeho spoločníci N. D. a R. Z., priamo postupovali Z. Z. konkrétne pohľadávky, podávali Z. Z. a jeho spoločníkom konkrétne podrobné informácie o jednotlivých dlžníkoch, v niektorých prípadoch sa aj zúčastnili osobne alebo telefonicky nátlaku na poškodených. Q. D. taktiež okrem iného zaisťoval pri jednotlivých schôdzkach prítomnosť ďalších osôb, hlavne výrazne urastených mužov tak, aby bola pri jednaní s dlžníkmi demonštrovaná fyzická sila ich skupiny a aby boli tiež jednotlivé poškodené osoby zastrašené, zaisťoval a organizoval sledovanie jednotlivých dotknutých osôb, vrátane zaistenia vozidiel, v jednom z dolupopísaných skutkov aj preto, aby sa podarilo Q. D., respektíve spoločnosti Q., v ktorých bol konateľom, získať zákazku týkajúcu sa zabezpečenia ochrannej služby v hudobnom klube U. v T., kde takýmto popísaným konaním sa obvinení dopustili konkrétne nasledujúcich skutkov

1.

a) A. K. na podklade písomných zmlúv o postúpení pohľadávky zo dňa 05.05.2012 uzatvorenej medzi zmluvnými stranami - postupiteľom A. K. a postupníkom spoločnosťou U. zastúpenou Z. Z., na sumu 326.688,- Kč, majúcu vzťah k dlžníkovi Q. S., nar. XY, postúpil k vymáhaniu predmetnej dlžnej sumy K. a naďalej poskytoval Z. Z. konkrétnu súčinnosť pri nižšie popísanom konaní, hoci mu bolo známe, aké metódy sú pri tejto činnosti používané. Z. Z. v úmysle rýchleho uhradenia predmetného dlhu v presne nezistenom čase mesiaca máj v roku 2012 prikázal svojim spoločníkom N. D. a R. Z., aby pred termínom naplánovaného osobného stretnutia a vyrozumenia Q. S. o tom, že spoločnosť U. prevzala predmetnú pohľadávku, vnikli na pozemok dlžníka a podpálili mu vozidlo, čím chcel dlžníka prinútiť k uhradeniu dlhu, kde N. D. a R. Z. v dobe od 23.00 hodiny dňa 21.05.2012 do 02.20 hodiny dňa 22.05.2012 v katastri obce D., okres N., po prestrihnutí kovového oplatenia (škoda 200,- Kč) spoločne neoprávnene vnikli na pozemok rodinného domu č.p. XY majiteľa S. S., nar. XY, kde presne nezisteným spôsobom úmyselne založili požiar vozidla K., registračná značka XY, VIN: XY, majiteľky A. N., nar. XY (škoda 105.000,- Kč), ktoré bolo zaparkované pod drevenou zastrešenou pergolou (škoda 120.000,- Kč), v dôsledku čoho sa vozidlo vznietilo spoločne s drevenou pergolou, došlo ku kompletnému zhoreniu daného vozidla, vrátane vecí osobnej potreby poškodenej F. S. a to asi 15 litrov benzínu Natural BA 95 v hodnote 536,- Kč, 1 ks drevenej detskej hojdačky v hodnote 270,- Kč, detského

šľapacieho traktora v hodnote 2.900,- Kč, detskej autosedačky v hodnote 1.600,- Kč a neplatného vodičského preukazu na meno F. N. (rodné meno poškodenej F. S.), čím bola poškodeným spôsobená celková škoda vo výške 230.506,- Kč.

b) V súvislosti s konaním uvedeným pod bodom l/a) opakovane kontaktovali poškodeného N. X., nar. XY a to tak, že po tom, čo prebehli opakované osobné schôdzky poškodeného N. X., narodeného XY - konateľ spoločnosti D. s Z. Z., N. D. a R. Z., ktorí vystupovali pod spoločnosťou U., v rámci ktorých sa Z. Z., N. D. a R. Z. dotazovali na osobu Q. S., nar. XY, hlavne na skutočnosti, či je u neho zamestnaný, aký je jeho zárobok, či pracuje na turnusy a ďalšie informácie a potom, čo N. X. tieto osoby odkazoval na osobné jednanie v pracovný deň u neho v sídle firmy v C., následne na príkaz Z. Z. vnikli N. D. a R. Z. v dobe od 03.00 hodiny do 03.20 hodiny dňa 06.06.2012 po odomknutí visiaceho zámku vstupnej bránky prostredníctvom kľúča, ktorý bol ponechaný v zámku, do vnútorných priestorov oploteného dvora rodinného domu č. p. XXX v obci D., okres N., majiteľky M. Q., nar. XY, kde z dôvodu zastrašenia N. X., ktorý má v predmetnom dome trvalé bydlisko, a prinútení ho ku spolupráci, nezisteným spôsobom založili požiar osobného motorového vozidla značky N., červenej farby, registračná značka XY, VIN: XY, ktoré bolo zaparkované medzi dreveným oplotením susedného pozemku, murovanou garážou a predmetným domom, čím bola spôsobená majiteľovi vozidla spoločnosti D. IČ: XY, so sídlom C., škoda vo výške 205.000,- Kč, M. Q. vznikla v dôsledku očadenia fasády domu, čiastočným zahorením a očadením dreveného podbitia, očadením a poškodením náteru rín a zvodov a poškodením dvojkrídlových drevených dverí od garáže v dôsledku žiaru škoda vo výške 49.000,- Kč, obhorením vecí osobnej potreby N. X., ktoré boli uložené v predmetnom vozidle (turisticko-lesníckej obuvi, lesníckych pomôcok a lesníckeho odevu), vznikla škoda 5.900,- Kč a poškodenému Q. S., nar. XY, vznikla v dôsledku žiaru z ohňa predmetného vozidla škoda na latkách dreveného oplotenia, čiastočného zahorenia vozidla N. a bočnej steny stolárskej dielne, ktoré priliehali k susednému pozemku poškodenej M. Q., škoda vo výške 24.600,- Kč, pričom týmto konaním bola spôsobená celková škoda vo výške 284.500,- Kč.

c) Z. Z. v spoločnosti N. D. a R. Z. následne po úmyselnom založení požiaru osobného motorového vozidla K., registračná značka XY, opakovane telefonicky a osobne kontaktovali manželov F. S., nar. XY a Q. S., nar. XY v mieste ich súčasného bydliska D., okres N., aby Q. S. uhradil dlžnú čiastku vo výške 326.688,- Kč, ktorú mal vo vzťahu k spoločnosti U., keď následne na to čo Q. S. Z. Z. povedal, že voči nemu nemá žiadny dlh a odmietol opakovane uhradiť predmetný dlh s odôvodnením, že prebehlo insolvenčné konanie, ktoré túto dlžnú čiastku právne vyriešilo, Z. Z. prikázal N. D. a R. Z., aby opäť poškodili majetok manželov S. strelbou z brokovej zbrane tak, aby ich týmto prinútil predmetný dlh zaplatiť, pričom N. D. spoločne s R. Z. dňa 12.08.2012 okolo 01.30 hodiny z vonkajšej strany oplotenia rodinného domu č.p. XY v obci D., z nezistenej brokovej zbrane, napriek tomu, že nie sú držiteľmi zbrojného oprávnenia, najmenej dvakrát vystrelili do tu odstaveného zaparkovaného osobného motorového vozidla značky N., zelenej farby, registračná značka XY, VIN: XY, kde zasiahli rozptýlenými brokami hlavne pravú časť daného vozidla, ďalej zasiahli vonkajšiu časť predmetného rodinného domu v miestach okna od miestnosti kuchyne, následne sa premiestnili do inej palebnej polohy, odkiaľ zasiahli vystrelenými brokami štítovú časť a okno podkrovnej miestnosti spálne, kde v tejto dobe prespávali poškodení F. S. a Q. S., pričom poškodením predmetného motorového vozidla spôsobili M. K., nar. XY škodu vo výške 10.557,- Kč a majiteľovi predmetnej nehnuteľnosti - S. S., nar. XY škodu vo výške 1.500,- Kč, čím spôsobili celkovú škodu vo výške 12.057,- Kč.

2.

Q. D. ako konateľ spoločnosti (bezpečnostnej agentúry) Q. so sídlom N., v snahe získať pre túto spoločnosť zabezpečenie ochrannej služby v hudobnom klube U. v T., opakovane v období od jari roku 2012 kontaktoval prevádzkovateľa hudobného klubu U. v T. - A. Z., nar. XY, ktorému ponúkal zaistenie ochrany tohto klubu a po tom čo boli ponuky Q. D. zo strany A. Z. odmietnuté, oslovil Q. D. v nezistenej dobe jarých mesiacov 2012 Z. Z., aby mu pomohol zaistiť vstup jeho bezpečnostnej agentúry do ochrany tohto klubu, pričom Z. Z. dňa 13.07.2012 okolo 23.05 hodiny spoločne s Q. D., R. Z., N. D. a skupinou ďalších minimálne 40 značne fyzicky disponovaných mužov navštívil diskotéku U. v T., kde demonštrovali prevádzkovateľovi klubu svoju silu, pričom v priebehu predmetnej návštevy

donútil bližšie nezistený muž z tejto skupiny servírku v dolnom bare C. N., nar. XY, aby mu opakovane vydala alkoholické a nealkoholické nápoje bez zaplattenia, pričom po tom, ako bol vyzvaný, aby objednané nápoje zaplatil, tak hodil oproti servírke pohár, ktorý sa rozbil o stenu baru, kedy dodal, že oni nikdy nič neplatia a skutočne ani nikto z mužov za pitie nezaplatil. Následne bol A. Z. opätovne kontaktovaný Q. D., ktorý mu opätovne ponúkal ochranu klubu a po tom, čo bol znovu s touto ponukou odmietnutý, Z. Z. prikázal N. D. a R. Z., aby opakovane oznámili na tiesňovú linku 158, že v hudobných kluboch U. a Z. v T. je uložená bomba, čím mala byť predmetným klubom spôsobená finančná ujma a prevádzkovatelia týchto hudobných klubov mali byť prinútení k tomu, aby si zaistili novú ochrannú službu, ktorú by zaisťovala práve bezpečnostná agentúra Q. D., prípadne Q. D. a N. D. novozaložená bezpečnostná agentúra K., IČ: XY, založená dňa 18.06.2012, pričom následne spoločne N. D. a R. Z. respektíve z tejto dvojice vždy jeden:

a) dňa 21.07.2012 o 01:18 hodine oznámili z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného v T. na ulici C., anonymným mužským hlasom na tiesňovú linku 158, že „každé dve hodiny vybuchne v Z. a U. ve T. bomba“, kde rovnakú vyhrážku zopakovali opäť z rovnakého telefónneho automatu o 01:27 hodine a následne o 01:50 hodine zopakovali rovnakú vyhrážku, poplašnú správu o uložení bomby v Z. a U. z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného v T. na križovatke ulíc M., pričom tieto oznámenia vyvolali opatrenia zložiek Integrovaného záchranného systému T., ktoré previedli kontrolu oboch hudobných podnikov, kde nebol žiadny nástražný výbušný systém nájdený, pričom toto opatrenie sa dotklo v Z. celkove cca 300 osôb a v klube U. celkove 600 osôb, ktoré museli tieto hudobné kluby v rámci kontroly objektu opustiť,

b) dňa 22.07.2012 o 01:36 hodine oznámili z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného v T. na ulici H., anonymným mužským zastretým hlasom na tiesňovú linku 158, že „K. ve U., taky v I. vybuchne bomba“, pričom toto oznámenie vyvolalo opatrenia Polície Českej republiky a Mestskej polície T., ktorými boli prevedené kontroly oboch hudobných podnikov, kde nebol nájdený žiadny nástražný výbušný systém, a toto opatrenie sa dotklo v Z. asi 50 osôb a v klube U. asi 500 osôb, ktoré museli kluby v rámci kontroly objektov opustiť,

c) dňa 27.07.2012 o 23:50 hodine oznámili z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného v T. na ulici C., anonymným mužským hlasom na tiesňovú linku 158, že „v klube U. a v I. vybuchne bomba“, pričom toto oznámenie vyvolalo opatrenia zložiek Integrovaného záchranného systému T., ktoré vykonali kontrolu oboch hudobných podnikov, kde nebol žiadny nástražný výbušný systém nájdený, pričom toto opatrenie sa dotklo v Z. celkove 80 osôb a v klube U. celkove cca 100 osôb, ktoré museli tieto hudobné kluby v rámci kontroly opustiť,

d) dňa 28.07.2012 o 02:36 hodine oznámil z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného v T. na ulici H., anonymným mužským hlasom na tiesňovú linku 158, že „v klube U. a v I. vybuchne bomba“, pričom toto oznámenie vyvolalo opatrenie zložiek Integrovaného záchranného systému T., ktoré vykonali kontrolu oboch hudobných podnikov, kde nebol nájdený žiadny výbušný systém, pričom toto opatrenie sa dotklo v Z. celkove cca 40 osôb a v klube U. celkove cca 400 osôb, ktoré museli tieto hudobné kluby v rámci prevádzanej kontroly opustiť,

e) dňa 29.07.2012 o 02:18 hodine oznámili z verejného telefónneho automatu číslo XXXXXXXXXX, umiestneného pri budove predajne zmiešaného tovaru číslo popisné XY v obci A., okres T. anonymným mužským hlasom na tiesňovú linku 158, že „V klube U.

a v I. vybuchne bomba“, pričom toto oznámenie vyvolalo opatrenia, ktorých sa zúčastnilo 6 policajtov Polície Českej republiky v T. a 4 strážnici Mestskej polície v T., ktorí uskutočnili kontrolu oboch hudobných klubov, kde nebol nájdený žiadny nástražný výbušný systém, pričom toto opatrenie sa dotklo v Z. celkove cca 80 osôb a v klube U. celkove cca 300 osôb, ktoré museli tieto hudobné kluby v rámci prevádzania kontroly opustiť,

pričom v súvislosti s prevádzanou evakuáciou osôb z predmetných hudobných klubov vznikla v horeuvedených konkrétnych prípadoch prevádzkovateľovi hudobného klubu U. so sídlom S., ulica D., IČ: XY, celková škoda vo výške 115.300,- Kč a prevádzkovateľovi hudobného klubu Z. v T. - spol. Z.,

so sídlom T. IČ: XY, celková škoda vo výške 56.800,- Kč,

f) po tom, čo prevádzkovateľ hudobného klubu U. v T. - A. Z., nar. XY odmietal ponuky od Q. D. týkajúce sa ochrany predmetného hudobného klubu, prikázal Z. Z. v presne nezistenej dobe v priebehu augusta roku 2012 N. D. a R. Z., aby A. Z. zastrašením strelbou na jeho majetok prinútili ponuku Q. D. prijať, pričom N. D. a R. Z. spoločne, resp. najmenej jeden z nich dňa 08.08.2012 okolo 00:50 hodine v obci T., okres T., hoci neboli držiteľia zbrojného oprávnenia, vystrelil spoza oplotenia rodinného domu číslo XXX do areálu dvora predmetného domu, kde z nezistenej brokovej strelnej zbrane, najmenej dvoma výstrelmi, úmyselne zasiahli tam zaparkované osobné motorové vozidlo značky N., r.z. XY, VIN: XY, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu (prestreleniu) sklenenej výplne zadných piatich dverí, k poškodeniu zadnej a vrchnej časti karosérie a vnútornej interiérovej časti predmetného vozidla, čím bola spôsobená škoda vo výške 14.637, - Kč spoločnosti L., IČ: XY, so sídlom S., ulica D..

3.

Z. Z. na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2012, ktorá bola uzavretá medzi zmluvnými stranami - postupiteľom A. D., nar. XY a postupníkom U. zastúpeným Z. Z., týkajúci sa dlžnej pohľadávky 2.300.000,- Kč vo vzťahu k dlžníkovi A. E., nar. XY, tohto v období od 28.06.2012 v spoločnosti N. D. a R. Z. opakovane kontaktoval v mieste jeho súčasného bydliska na adrese D., ulica M., kde od neho Z. Z. požadoval zaplatenie čiastky vo výške najmenej 2.000.000, - Kč, pričom po tom, čo A. E. Z. Z. opakovane povedal, že žiadny dlh voči jeho osobe nemá, ani v minulosti nemal dlh voči osobe A. D., dňa 28.10.2012 zorganizoval Z. Z. fyzické napadnutie A. E. za účelom jeho prinútenia predmetný dlh zaplatiť, pričom osobne Z. Z. za týmto účelom prišiel v spoločnosti N. D. a R. Z. do D. a po vzájomnej dohode pri presne nezistenej súčinnosti všetkých troch obžalovaných presne nezistený obžalovaný okolo 14:35 hodine v D. na ulici M., pred hlavnými vstupnými dvermi do panelového domu č.p. XY, v dobe, keď poškodený A. E. otvoril vstupné dvere, tohto fyzicky napadol tak, že ho opakovane uderil nezisteným predmetom, pravdepodobne kovovým teleskopickým obuškom do oblasti temena hlavy a ďalej kopmi a ďalšími údermi do rôznych častí tela, hlavne trupu a končatín, kde týmto úderom sa poškodený snažil zabrániť tým, že si dával pred seba ruky, pričom v dôsledku tohto útoku utrpel poškodený sériu zranení spočívajúcich hlavne v trieštivej zlomenine dolného konca kosti laktovej s posunom úlomkov a nutnosťou operatívneho riešenia, dve tržné rany vo vlasatej časti hlavy, tržnú ranku pod ľavým kolenným kĺbom, krvné podliatiny v tvári, podliatiny a oderky v oblasti oboch lopatiek a opuchlinu a krvné podliatiny v oblasti ľavého zápästia s nutnosťou nemocničného ošetrenia do 30.10.2012 a následne od 09.11.2012 do 12.11.2012 s nutnosťou operačného ošetrenia zranenej ľavej hornej končatiny s výraznou bolestivosťou po dobu až troch týždňov a podstatným obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu až šiestich týždňov, teda prakticky na hranici dlhšej doby trvajúcej poruchy zdravia, kde útočník s ohľadom na intenzitu a smer útoku vedeného hlavne proti hlave poškodeného, musel vedieť, že môže spôsobiť vážne až život priamo ohrozujúce zranenie poškodeného, a s týmto následkom boli obžalovaní uzročení. Týmto konaním spôsobili škodu i poškodenej N. IČ: XY - regionálnej pobočke C. vo výške najmenej 38.952,- Kč.

4.

Z. Z. na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.09.2012, ktorá bola uzavretá medzi zmluvnými stranami - postupiteľom F. H., nar. XY a postupníkom U., zastúpeným Z. Z., týkajúcej sa dlžnej pohľadávky 735.000,- Kč vo vzťahu k dlžníkovi A. N., nar. XY, tohto Z. Z. opakovane v spoločnosti N. D. a R. Z. kontaktovali v mesiacoch september až október 2012 na prevádzke K. v X., kde sa pri osobných jednaniach A. N. zaviazal, že Z. Z. bude dlh splácať v týždenných splátkach vo výške 4.000, - Kč, kde z dôvodu privedenia strachu a pripomenutia A. N., že má splácať predmetný dlh a s vedomím Z. Z., že sa A. N. zdržuje vo vnútorných priestoroch K. v X. a s vedomím toho, že priateľka A. N. - Z. B., nar. XY, je prevádzkovateľkou predmetného baru, Z. Z. z dôvodu prinútenia A. N., aby existujúci dlh splácal, prikázal N. D. a R. Z., aby poškodili sklenené výplne okien na predmetnom bare, kedy obaja tento príkaz poslúchli a dňa 04.11.2012 okolo 02:15 hodiny v X., poškodili dve sklenené výplne výloh prevádzky K. prevádzkovateľky Z. B. pomocou dvoch kameňov, ktoré prehodili výlohami dovnútra baru, čím spôsobili majiteľovi budovy - spoločnosti R., IČ: XY, so sídlom X., škodu poškodením vo výške 16.680,- Kč, kde v dôsledku tohto konania zaslal A. N. dňa

15.11.2012 prostredníctvom bankového prevodu na účet spoločnosti U. sumu vo výške 4.000,- Kč.

5.

Q. D. v priebehu mesiaca október roku 2012 inicioval u Z. Z., aby prevzal dlžnú pohľadávku vo výške 6.528.571,- Kč od spoločnosti Y. so sídlom S., majúcu vzťah k spoločnosti T. so sídlom S., zastúpenou konateľkou G. B., pričom zo strany Q. D., Z. Z., N. D., R. Z. a ich ďalšieho doprovodu tvoreného ďalšími fyzicky disponovanými mužmi boli opakovane kontaktovaní predstavitelia spoločnosti T. s tým, aby predmetný dlh uhradili, kde následne po tom, čo prebehla schôdzka medzi generálnym manažérom spoločnosti T. - Z. T., nar. XY, Q. D., Z. Z. a ďalšími niekoľkými fyzicky disponovanými mužmi v reštaurácii hotela Z., čo Z. T. vnímal ako formu nátlaku a zastrašenia, v rámci ktorých boli týmito osobám zo strany Z. T. a jeho právneho zástupcu predložené podklady, ktoré predmetnú pohľadávku vyvracajú, bolo Z. T. zo strany Z. Z. povedané, že on aj tak dosiahne svoje, či tak alebo inak s tým, že by mu inak klesla autorita, kde následne bol Z. T. telefonicky kontaktovaný zo strany Q. D., ktorý si dohodol schôdzku ohľadom prejednávania predmetného dlhu na deň 12.11.2012, pričom Z. Z. prikázal N. D. a R. Z., s čím bol Q. D. minimálne uzrozmeneý, aby sledovali rodinný dom č.p. XY v obci Q., okres T., v ktorom v súčasnej dobe býva Z. T., aby zistili, aké vozidlá Z. T. používa, aké má zvyklosti a sledovali, kde sa Z. T. aktuálne zdržuje, kde po tomto zistení Z. Z. prikázal N. D. a R. Z., aby podpálili vozidlo N. a vystrelili na vozidlo a predmetný dom, aby tak Z. T. donútili spornú pohľadávku vo výške 6.528.571,- Kč uhradiť; pričom dňa 09.11.2012 v dobe od 03:10 hodín do 03:15 hodín v obci Q. na voľne prístupnej odstavnej ploche pred rodinným domom č.p. XY úmyselne založili nezisteným akceleračným požiar motorového vozidla značky N., r.z. XY, VIN: XY, v dôsledku čoho došlo k celkovému zhoreniu vozidla so spôsobenou škodou vo výške 350.000,- Kč a ďalej v rovnakej dobe napriek tomu, že neboli držiteľmi zbrojného oprávnenia vystrelili spoza oplotenia niekoľkokrát z doposiaľ nezistenej brokovej strelnej zbrane smerom na rodinný dom č.p. XY, kde jednotnou olovenou strelou a rozptýlenými olovenými brokami poškodili zadné piate dvere, registračnú značku, karosériu zadného batožinového priestoru, zadnej sedačky, anténu a vrchný lak vozidla značky Z., r. z. XY, VIN: XY, čím spôsobili škodu vo výške 160.000,- Kč, kde u oboch vozidiel bola škoda spôsobená spoločnosťou T. so sídlom S., ulica K., IČ: XY, a ďalej vystrelili z brokovej zbrane na motorové obytné vozidlo značky U., r.z. XY, VIN: XY, u ktorého poškodili jedenástimi priestrelmi zadnú časť vozidla a interiér daného vozidla, čím spôsobili spoločnosti A. so sídlom S., IČ: XY, škodu vo výške 150.000,- Kč, a ďalej strelbou z rozptýlených brokov poškodili zateplenú časť fasády daného rodinného domu s rámom a sklenenou výplňou okna, čím bola spôsobená poškodenému A. N., nar. XY, škoda vo výške 35.000,- Kč, a uvedeným konaním spôsobili celkovú škodu vo výške 695.000,- Kč.

6.

A. K. na podklade písomnej mandátnej zmluvy zo dňa 25.10.2012 uzavretej medzi mandantom A. K. a mandatárom spoločnosťou U. zastúpenou Z. Z., poveril Z. Z., aby vymohol dlžnú pohľadávku vo výške najmenej 1.422.563,- Kč s príslušenstvom od veriteľa M. Z., nar. XY, napriek tomu, že vedel, aké metódy Z. Z. pri vymáhaní pohľadávok využíva, a poskytol mu k tomu i aktívnu súčinnosť, kedy A. K. M. Z. od začiatku mesiaca jún roku 2012 opakovane telefonicky kontaktoval s tým, že mu povedal, že vo svojej chate v D. ubytováva vymáhačov zo Slovenska, teda Z. Z. a jeho ľudí, a pokiaľ mu nebude predmetný dlh splácať v týždenných splátkach od 100.000,- Kč do 500.000,- Kč, tak ho títo vymáhači zmasakrujú, ako to už urobili v prípade iného dlžníka pána S., na čo poškodeného K. sám upozornil, pričom pri osobnom jednaní, ktoré sa uskutočnilo v presne nezistenej dobe na prelome mesiacov máj a jún roku 2012 v S. na K., sa mu A. K. opakovane vyhrožoval masakrom zo strany týchto slovenských vymáhačov, obdobne ako v prípade dlžníka S., kedy dňa 26.10.2012 bol M. Z. skutočne telefonicky kontaktovaný prostredníctvom telefónu XY, kde slovensky hovoriaci muž hovoril, že budú pre pána K. vymáhať dlžnú pohľadávku, pričom sa domáhal osobného jednania, ktoré sa malo uskutočniť dňa 05.11.2012, pričom M. Z. z dôvodu vyhrožok A. K. sa predmetnej schôdzky práve s Z. Z., N. D. a R. Z. vyhol, keď ho hľadali aj v mieste jeho bývalého bydliska u jeho bývalej družky C. N., a dňa 11.11.2012 telefonoval Z. Z. z telefónneho čísla XY na telefónne číslo C. N. priateľky M. Z. (telefónne číslo - XY), kde sa jej do telefónu predstavil a žiadal od nej odovzdanie M. k telefónu, pričom na otázku, z akého dôvodu hľadá Malat'áka prostredníctvom jej telefónu, jej Z. Z. uviedol: „Protože vy ho doma schovávate a já ho budu u vás doma hledat, když ho budete zatajovat i vy, tak se půjdu i dcery zeptat,

kde se schováva, pretože mi nebere telefon a pořád sa něčemu vyhýbá“, kde u poškozených M. Z. a C. N. toto konanie spočívajúce vo vyhrážaní masakrom a opakovanom kontaktovaní a návšteve vyvolalo obavu z uskutočnenia takej ujmy.

Horeuvedeným konaním bola poškodeným spôsobená škoda na ich majetku vo výške najmenej 1.253.386.- Kč a hrozilo spôsobenie škody za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia ďalšej celkovej škode vo výške najmenej 11.312.822.- Kč pri vymožení existujúcich alebo fiktívnych pohľadávok násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia a

odsúdený podľa § 175 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, za použitia § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, na úhrnný trest odňatia slobody na 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 56 ods. 2 písm. d/ Trestného zákonníka Českej republiky sa pre výkon trestu zaraďuje do väznice so zvýšenou ostrahou,

sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a

uložený trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov
odsúdený N. D. vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 17 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí sa odsúdený pre výkon uloženého a uznaného trestu odňatia slobody bez jeho premeny zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline 5. januára 2016 rozsudkom, sp. zn. Ntc 46/2015, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí) rozhodol tak, že sa uznáva a vykoná rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 61 T 7/2013 z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 2 To 59/2014 z 23. júna 2014, ktorým bol N. D., uznaný vinným ad 1/- 6/ zo zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, ad 1a/ - b/ - z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, ad 2a/ - e/ - z prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 357 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky, ad 1c/, 2f/, ad 5/ - z prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a odsúdený podľa § 175 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, za použitia § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, na úhrnný trest odňatia slobody na osem rokov a šesť mesiacov a zaradený pre výkon trestu do väznice so zvýšenou ostrahou. Podľa § 56 ods. 2 písm. d/ Trestného zákonníka Českej republiky sa na území Slovenskej republiky vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody. V zmysle § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. krajský súd rozhodol, že odsúdený N. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený N. D.. Oprel ho o nasledujúce dôvody. Zo zákonnej úpravy Českej republiky je nepochybné, že vo väznici „so zvýšenou ostrahou“ možno preradiť odsúdeného do iného typu väznice po nepretržitom výkone aspoň jednej štvrtiny trestu, najmenej však šiestich mesiacov. V Slovenskej republike môže odsúdený podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu až po vykonaní polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tak došlo k zhoršeniu

postavenia odsúdeného. V otázke podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je Slovenská právna úprava pre odsúdeného prísnejšia - až po výkone troch štvrtín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody na rozdiel od dvoch tretín vymedzených českou právnou úpravou. V spise vedenom na krajskom súde sa nenachádza záznam o predchádzajúcej dohode justičného orgánu Českej republiky s justičným orgánom Slovenskej republiky o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia. Rozsudkom Krajského súdu Žilina nebol uznaný aj trest vyhostenia z územia Českej republiky na dobu neurčitú. Rozsudkom krajského súdu došlo len k čiastočnému uznaniu rozhodnutia českého súdu. Čiastočné uznanie a výkon rozhodnutia môže súd urobiť len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu. Porušené boli práva odsúdeného na osobnú slobodu a na spravodlivý súdny proces. Navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd na podklade odvolania odsúdeného preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že je čiastočne dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí ako vecne a miestne príslušný Krajský súd v Žiline. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy, a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí rozhodol spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd po preskúmaní spisu nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia českého súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Uznávacie konanie má nostrifikačný charakter, v ktorom súd na neverejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky, a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúcí súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci.

Zákonným predpokladom pre postup podľa § 17 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí je právoplatnosť dotknutého rozhodnutia. Táto podmienka bola v posudzovanom prípade splnená. Uznávacie konanie má zo zákona špecifický charakter a súd rozhoduje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu, pretože ide o neverejné a písomné konanie, preto sa na tomto konaní odsúdený nezúčastňuje osobne, ani prostredníctvom obhajcu. Keďže nejde o konanie vo veci samej, súd otázku viny, či prípadnej nevinu, neskúma (ani nesmie skúmať), odsúdenému sa neposkytuje ochrana zodpovedajúca postaveniu obvineného v trestnom konaní, neposkytuje sa mu ani právo na výsluch či vyjadrenie, ani právo byť zastúpený obhajcom. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva k použiteľnosti článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach na uznávacie konanie neexistuje. Aj tu však možno analogicky uplatniť judikáтуру k článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorá sa týka extradičného konania, predovšetkým pokiaľ ide o stanovisko Európskeho súdu pre ľudské práva, že článok 6 sa vzťahuje výlučne na meritórne konanie, teda na konanie, v ktorom sa skúma vina alebo nevina jednotlivca z hľadiska spáchania trestného činu. Keďže slovenský súd v rámci uznávacieho konania otázku viny či nevinu skúmať ani nesmie, nejde o konanie, ktoré by muselo spĺňať štandard stanovený článkom 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

V danom prípade boli tieto zákonné podmienky splnené, pretože sa jedná o žiadosť o uznanie a výkon

rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a tento bol v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením ku kategórii trestného činu uvedeného v odseku 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí pod písm. u/.

Odsúdenému bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky (§ 17 ods. 2 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), ktorá nezhoršila postavenie odsúdeného, a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii, ktorú nebolo potrebné primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Navyše ak by aj odsúdený nemal obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní, vyhostený na územie Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd pochybil pri úvahe o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii.

Výrok o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody je súčasťou výroku o trestnej sankcii, a preto je pri tomto druhu rozhodovacej činnosti nevyhnutné, pri posudzovaní uvedenej otázky, dôsledne prihliadať na ustanovenie § 17 ods. 2 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí aj z hľadiska nezhoršenia postavenia odsúdeného.

Najvyšší súd zo správ Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Väzenskej služby Českej republiky zistil, že odvolanie odsúdeného je v tomto smere dôvodné.

Aj keď režim výkonu trestu odňatia slobody, do ktorého bol odsúdený zaradený súdmi Českej a Slovenskej republiky, pri ich vzájomnom porovnaní, je takmer bez rozdielov (návštevy, prijatie balíkov, užívanie telefónu, nákup potravín a vecí osobnej potreby, korešpondencia). Zásadná diferenciacia je v zákonných podmienkach možnosti preradenia odsúdeného z maximálneho do stredného stupňa stráženia.

Z českej zákonnej úpravy je nesporné, že vo väznici „so zvýšenou ostrahou“ možno preradiť odsúdeného do iného typu väznice po nepretržitom výkone aspoň jednej štvrtiny trestu, najmenej však šiestich mesiacov. V Slovenskej republike môže odsúdený podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu až po vykonaní polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tak došlo k zhoršeniu postavenia odsúdeného, ktoré odvolací súd napravil.

Nie je možné akceptovať argumentáciu odvolateľa, že predchádzajúca dohoda justičného orgánu Českej republiky s justičným orgánom Slovenskej republiky o čiastočnom uznaní a výkone posudzovaného rozhodnutia nebola uzavretá. Už v názve Osvedčenia (čl. 2) je uvedené, že ide o čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 viažuceho sa k ukladaniu trestu odňatia slobody alebo opatrení spojených so zbavením osobnej slobody za účelom ich výkonu v Európskej únii. Na predposlednej strane Osvedčenia (čl. 9) v kolónke Údaje o treste sa uvádza iba trest odňatia slobody. Česká strana nežiadala o uznanie a výkon trestu vyhostenia z územia Českej republiky na dobu neurčitú. V tomto smere je bez najmenších pochybností preukázané, že k uzavretiu predchádzajúcej dohody v intenciách, druhej vety ods. 1 § 17 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí došlo.

Slovenská právna úprava podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je pre odsúdeného prísnejšia (až po výkone troch štvrtín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody na rozdiel od dvoch tretín vymedzených Českou právnou úpravou). Tento legislatívny stav súdnym rozhodnutím nie je možné zmeniť.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.